

Še ena pesem o tem, kako leta letijo

Izvajalec: Johnny Bravo

Avtor besedila: Leon Oblak

Avtor glasbe: Leon Oblak

Leta tečejo, leta letijo,
veter pa žvižga tisto znano melodijo.

Večer odpira album spominov,
večer je strog sodnik,
meče senco na spekter mavričnih slik.

Svojo preteklost prodam na dražbi,
izklicna cena – zastonj,
zavita v celofan laži bo zanimiv poklon.

**Leta tečejo, leta letijo,
pretekle zmage zdaj porazi se zdijo.
Leta tečejo, držijo zrcalo,
a bolj ko gledam, bolj se zavedam,
da slika v njem mi je podobna bore malo.**

Nemir v zraku, strahovi v mraku,
noč nešteti vprašanj,
hladen veter neizpolnjenih sanj.

Peščena ura zasipa zaklade,
lahko bi jih zadržal.
Nisem mogel ali nisem znal?

**Leta tečejo, leta letijo,
stari spomini v barvi časa bledijo.
Leta tečejo, nazaj ni vrnitve,
a bolj ko gledam, bolj se zavedam,
da pamet krade srcu važne odločitve.**

Nova postaja na poti do raja
na cesti večnih križišč,
kocka pade, beda ali blišč?

Zvezda sreče, nikar ne ugasni,
še sem tvoj zvesti vojak,
daj mi znak, usmeri moj korak!

**Leta tečejo, leta letijo,
nebo, ustavi jih, da mi ne zbežijo.
Leta tečejo, kako jim slediti,**

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.

**a bolj ko gledam, bolj se zavedam,
da skozi čas me vlečejo nevidne niti.**

Leta tečejo, leta letijo,
mesec jih šteje in se mi smeje,
veter pa žvižga tisto znano melodijo.